

Zbořil: Ve své povýšenosti si Evropa myslí, že na ní Čína ještě čeká (VIDEO)

- CZ24 News | 12. března 2022

EU/ČÍNA: V dnešní hektické době, zahlcené informacemi převážně z Ukrajiny, zapomínáme tak trochu na Čínu. Číňané před pár lety začali obnovovat takzvanou Hedvábnou stezku, Jižní pás a zapomnělo se na to, co ho dnes tvoří, co vlastně s ním lze ještě v naší době dělat.

Co vy na to pane Zbořile?

„Zapomínáme na spoustu věcí i z jiných částí světa, ale v té naší lidové geopolitice, které se u nás vždycky dařilo a daří, jsme skutečně v těchto dnech vynechali Čínu jako významný region. Většinou se soustředujeme jenom na to, co řekne čínský prezident nebo čínský ministr zahraničí a často ani nevíme, kdo nám jejich slova překládá. Úplně vypadlo zahraniční zpravodajství o tom, jak pokračují a nebo nepokračují čínské investice nejenom v Evropě, ale i v Africe a Latinské Americe a samozřejmě v Asii. A to ještě hned v několika různých oblastech Asie.

Příznačné je, že z našich debat vypadla několikaletá debata o Hedvábné cestě, nebo Velké hedvábné cestě, mezi Evropou a Čínou a jejím Jižním proudem. A to tak, jako kdyby toto téma nikdy nebylo, neexistovalo. Před několika lety jsme jím byli zahlceni. Neustále se o tom někde mluvilo a přesto si dnes asi málo uvědomujeme, že tato symbolická cesta vede z Číny přes její severní oblasti, kde mimochodem sídlí také ti dnes mediálně atraktivní Ujguři, ale také přes kus Mongolska, nedávno zpopularizovaný Kazachstán a Ruskou federaci a potom směřuje někudy do Evropy. Myslíme si, že třeba nějakou severní cestou, možná také přes Ukrajinu, až někam do Berlína nebo do Paříže,” říká Zdeněk Zbořil v úvodu rozhovoru.

Hedvábná cesta, Jižní pás...

„Jižní cesta je podobná. Tam sice Joe Biden mluví o jakémisi Indo-Pacifiku, což se nám někdy zdá, že je produktem opravdově zvláštního pohledu na Indický oceán, Indonésii a Polynésii. Jakmile prstem na mapě obeplujeme Indický poloostrov z východu, tak je ale tato oblast neméně zajímavá než ta cesta severní. Vede okolo tradičně exponovaného Ormúzu (Hormuzu), Perského zálivu, jižní hranice Íránu a tím pádem také Turecka a odtud směrem někam do Evropy.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Přitom toto všechno jsou jenom geografické symboly. Nepředstavujeme si je tak, že někde existují přístavy, překladiště, silnice a železnice, letiště, které jsou snadno využitelné a také modernizované. Toto směřování z Dálného Východu tímto směrem (Drang nach West) je zajímavé také proto, že je to obrovský prostor pro investiční projekt, který může být zajímavý pro asijské země. A to i pro ty nedávno opomíjené, které byly zničeny válkami v Iráku, sankcemi ekonomicky devastovaného Íránu, ale i pohybem v bývalé sovětské střední Asii, Zastavit a uzavřít se ale tyto plány také mohou na hranicích vzpomínané Evropy, o které si myslíme, že má nějaké jiné hodnoty než „ti druzí“, že je lepší než svět východní nebo jižní. Možná ale ještě nevíme, že by se to tam v těchto oblastech daleko od Brlína, Paříže a třeba i Londýna mohlo také toto vše zastavit,” pokračuje Zdeněk Zbořil.

Euroasie...

„VÍ BŮH, zda konflikt na Ukrajině není produktem uvažování o Euroasii, tak jak o něm mluvili v posledních letech v Ruské federaci, tak jak jej „propagoval“ Nursultan Nazarbajev v Kazachstánu, a tak jak o něm mluvili čínští představitelé nejenom Komunistické strany nebo státní moci, ale mnoha různých korporací, které jsou pod čínským vlivem. A kterým naslouchal celý Dálný východ.

A to hlavní, co se mi na této věci zdá pozoruhodné je, že my vlastně přestáváme rozumět tomu, co se děje v kultuře, nikoliv jen v politice a exploataci oblasti Velké hedvábné cesty nebo jejího Jižního proudu, a myslíme si, že svět na východ od Ukrajiny na nás čeká a že se bude ucházet o naší přízeň. Možná, že tomu bude právě naopak,“ dodává Zdeněk Zbořil.

Podrobnější analýzu si můžete poslechnout v následujícím rozhovoru Zdenka Zbořila

<https://youtu.be/sXuRvz8QhL4>

[ZDROJ](#)